

13
SYNODUS DIOECESANA

SANCTÆ BENEVENTANÆ ECCLESIAE

Ab Eminentissimo, et Reverendissimo Domino

JOANNE BAPTISTA

MISERATIONE DIVINA TIT. S. PANCRATHII

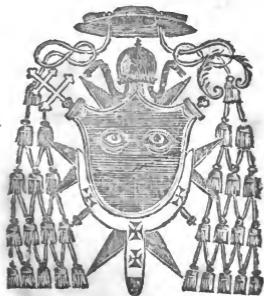
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI

B U S S I

ARCHIEPISCOPO

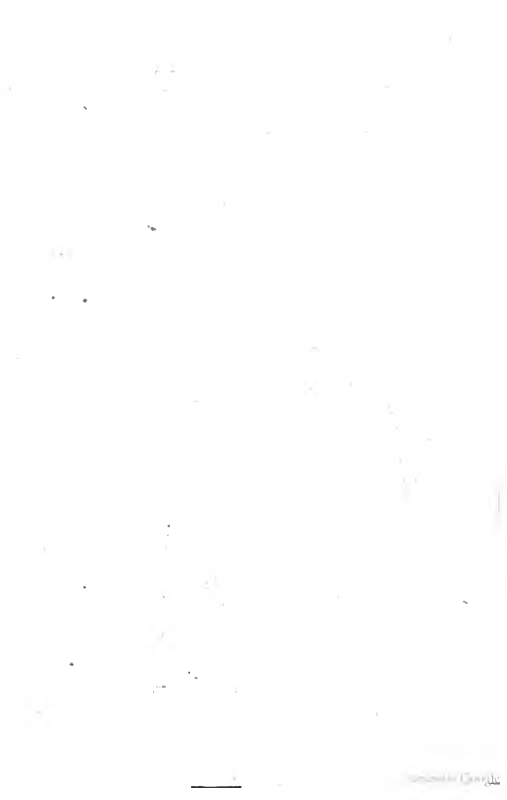
Celebrata juxta antiquum ejusdem Ecclesiae morem

Die 24 Augusti 1838.

BENEVENTI MDCCCXXXVIII.

JOANNES BAPTISTA

MISERATIONE DIVINA

TIT. S. PANCRATII S. R. E. PRESBYTER

CARDINALIS BUSSI

S. METROPOLITANÆ ECCLESIAE BENEVENTANÆ

ARCHIEPISCOPUS

Decretum de Synodi aperiitione.

*In Nomine Sanctissimae, et Individuae
Trinitatis, Patris, et Filii et Spiritus
Sancti Amen.*

Cupiebamus Vener. Presbyteri hac eadem die superioris anni Vos alloqui, et post hebdomadas valde amaras inter pericula transactas dulci sermone reficere a laboribus pro

*

communi utilitate toleratis. Potissimum debebat etiam, multitudinem misericordiarum Dei, quarum particeps paulo ante factus unusquisque merito lætabatur, solemniori pompa in Synodo congregatos una simul magnificare. Quod autem differre prudentis consilii fuit, superna benignitate nunc valemus sine trepidatione complere.

Cum ea, quæ grassante lethali morbo contigerunt, non in angulo, sed palam gesta sint; Vos certe eadem animo asservatis, de quibus sermonem instituere a Nobis jamdiu destinatum est. Omnes siquidem sciunt, quemadmodum animi vehementer angerentur ab atroci illo, minis ac cædibus pervicaci morbo: quo factum est ut fideles ferventius confugerent sub præsidium Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, Sanctorumque Patronorum, veluti ad præcipuam spem salutis. Et quia Beata Virgo quoties invocatur, toties benigna intervenit pro populo Beneventano; communibus votis exorati libenter permisimus, ut Ejus devota Imago sub titulo Matris Gratiarum eo ritu, quo solet in publicis calamitatibus, fidelium venerationi exponeretur in hoc maximo templo. Civitatem Op-

pila imitata sunt, Sanctorum Patronorum; quorum Sacras Immagines in Matricibus Ecclesiis pariter expositas venerabantur, adiutorium in communi tribulatione expectantia.

Neque præconcepta spe frustratus est aliquis. Servatus enim ordo, dum multitudo cum lacrymis compunctionis orationes assidue funderet in Ecclesiis a prima solis exorientis luce usque ad horas noctis, frequens vetustissimarum quoque sordium depositio ad pedes Sacerdotis pœnitentiæ administri, cantica suaviter resonantia vel dum Confratrum supplicationes sibi ordinatim succederent vel dum alii in viis simul orarent, ostendere satis potuerunt, an omnia proficiscerentur ex sincera animi devotione. Unde uberes fructus recollecti; quorum præcipui fuere dulcedo in aegritudine, consolatio in fletibus, in tempestate serenitas, in tristitia ineffabilis spiritus recreatio: hinc prodigiosum illud levamen, quod quisque experiebatur in corpore, tantæ virtutis atque utilitatis, ut sani incolumitatem servatam, ægri recuperatam valetudinem cœlesti patrocinio merito referrent acceptam. Siquidem non semel evenis-

se relatum , ut ægroti æris sonitu vel similibus signis percipientes gloriam augeri Beatæ Mariæ Virginis Matris Gratiarum , Sanctorumque Patronorum, afficerentur inusitata lætitia , et sanitatem fere insperatam recuperarent. Quia demum revelare Dei magnalia honorificum est ; non præteribimus in eorum etiam confirmationem , de quibus in similibus casibus testantur perantiquæ memoriæ Confraternitatis, neminem, quoad compertum sit, ex Confratribus Congregationis S. Juvenalis M. morbo cholericò interiisse.

Non immerito igitur opportunum tempus avide expectabamus rememorandi coram Vobis tam præclara beneficia ; quamvis adeo vulgata et nota , ut nemo , nisi de præsentis semper patrocinio Beatæ Virginis Mariæ Gratiarum erga populum hunc, vel de religione non recte sentiat , ea posset inficiari. Spectabat autem sermonem ad Vos Vener. Presbyteri quam maxime intendere, utpote qui cumulata dona tunc temporis accepistis pro vestra et aliorum utilitate.

Nonne Deus in tanta rerum angustia , et perturbatione animorum tribuit vo-

bis spiritum consilii , quo factum est ; ut plebs instantis periculi timore agitata com-
 pesceretur extra expectationem , noxia præ-
 judicia posthaberet , atque pœnitentia po-
 tius ac bonis operibus animum adiiceret ad
 avertenda mala ? A quonam , nisi forte a
 Deo , donum fortitudinis collatum , propter
 quod Sacramentorum administratione , ani-
 marum commendatione , cadaverum conta-
 ctu ostendistis primi trepidantibus , auxilia
 afferi infirmis , et opera misericordiæ præ-
 beri absque incolumitatis suæ discrimine ?
 Quis insignem caritatem infudit , qua post
 labores diei præveniebatis alacriter per no-
 ctis tenebras desideria infirmorum , ita ut
 de eorum imminente vitæ periculo super-
 ne præmoniti vulgo putaremini ? Cum tan-
 ta sustineretis inter probra , et maledicta ;
 dubitabat nullus , quin in pauperum leva-
 men impensuri liberaliter essetis rem fami-
 liarem , prout ultro a primis morbi indi-
 ciis spondidistis , si id etiam a Vobis illo-
 rum necessitates requisivissent.

Audientibus , quæ recte gestistis , ore
 omnium prædicari , appetitus laudis non
 subrepat : didicistis enim repetita lectione

homil. 12. in Evangel. S. Gregorii Papæ ; id, quod foris ostenditur , intus a mercede vacuari ; et divus Augustinus rem secum reputans , subtiliter ajebat *sermon. de pr. nat. 2. int. 10. ex cod. Cassinen. nuper Romæ editos* : « *Laudari autem a male viventibus nolo , abhorreo , detestor , dolori mihi est , non voluptati : laudari autem a bene viventibus si dicam , nolo , mentior , si dicam , volo ; timeo , ne sim inanitatis appetentior , quam soliditatis.* » At tamen de cœlestibus donis lætamini in Domino , et lætitia Vestra plena sit , ut æmulantes semper charismata meliora , abundetis magis. Suscipiat plebs de ore vestro mirabilia , quæ misericors Deus , Beatissima Virgine Maria , Sanctisque Patronis intercedentibus operatus est pro ea in diebus malis ; meritas inde ipsa rependat gratias , devotionem erga potentissimos Intercessores augeat , et non amplius in conversationibus vanis , in commensationibus , in impudicitiiis versetur , sed in spiritu contribulato , corde contrito atque humiliato digne ac laudabiliter serviat Domino Deo.

Mores vestri nemini sint offensionis : leges Ecclesiae etiam in iis , quae minoris momenti videntur , magni habete. Qui enim ab officio vel minimum recedit , nullo negotio viam ingreditur , quae ducit ad iniquitatem , sicut scriptum est ps. 124 : » *declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem ;* et alio loco admonemini ps. 2. : » *apprehendite disciplinam , ne quando irascatur Dominus , et pereatis de via justa .* » Quamobrem vestra maxime interest omnem sollicitudinem adhibere in absolvendo numeris omnibus munia , quae ratione ordinis ac beneficii ad Vos attinent ; ideoque posthabitis de more privatis cupiditatibus progredi ex communi sententia ad perpendenda , et statuenda media fini congruentia in hac duodecima Synodo , quam eadem die 24. Augusti ad Omnipotentis Dei , et Jesu Christi Filii Ejus Domini Nostri , Beatissimae Deiparae , S. Michaelis Archangeli , B. Apostoli Bartholomaei , SS. Pontificum Nostrorum Januarii et Barbati , SS. Dominici et Philippi Nerii Confessorum , ceterorumque nostrae Civitatis Sanctorum

Patronorum ; aliorumque Sanctorum gloriam, honorem et laudem apertam esse atque inceptam volumus decernimus ac promulgamus.

TITULUS PRIMUS

*De confirmatione Synodorum usque
modo celebratarum.*

Dioecesanæ Synodus per Nos, et a prædecessoribus nostris sancte et salubriter celebratas, pro ea tamen parte, quæ his decretis non repugnet, confirmamus, et ab omnibus, ad quos spectat observari mandamus sub poenis in illis statutis et comminatis.

TITULUS SECUNDUS

*De Præbendis Dignitatibus
et Canonicis.*

Sacra Congregatio Tridentini Juris interpret ac vindex, cui designata methodo status Ecclesiarum Collegiatarum Dioecesis in relatione ad Sacra limina expositus est, gaudet in primis, prout ex litteris 20. Aprilis præteriti anni, quod *Metropolitanæ Ecclesiæ Collegium divinas in Choro laudes integre et laudabiliter persolvat.* Præcipit deinde ut in recitatione horarum Ca-

nonicarum ille Ordo strictim retineatur ; qui a Rubricis generalibus constitutus reperitur. *Ne vero*, ita Sacra Congregatio, quidquam in illarum laudum celebratione prae-termitti videatur, cura ut in diversis Choralis Officii partibus obeundis Rubricae serventur, atque in primis ut Missae Conventuales semper in posterum decantentur. Missae autem Conventualis nomine comprehendi quoque illas de feria, quae decantari aequae semper debent, ut declaratum jam fuerat ab eadem S. Congregatione in responso ad Episcopum Fundanum sub die 3. Septembris 1593. verbis, quae exponuntur » *Placuit Episcopum praecepisse, ut occurrente festo duplici in Quadragesima, Quatuor Temporibus, et Vigiliis tam in Cathedralibus, quam in Collegiatis Ecclesiis duae Missae, nempe de festo, ac de feria cantentur. Hoc ut ab illis, ad quos spectat servetur, ab Amplitudine tua invigilandum erit* « Missa igitur Conventualis, sive una, sive plures ex Rubrica celebrentur, ita cum cantu conglutinanda est, ut huic Choralis officii parti Canonici nullomode satisfaciant Missae privatae celebratione: *Canonicos*, definitur in Aretina 11. Mar-

tii 1604. , *esse cogendos ut illis diebus ; quibus ex Rubricis Missalis tenentur, duas Missas Conventuales cantent, siquidem neque ambabus, neque alteri earum satisfit celebratione Missae privatae, cum mentali applicatione.* »

Animadvertant præterea oportet Canonici, omnes muneris sui partes se non plene absolvere, nisi præfatis Missis Conventualibus personaliter intersint. Verbis, quæ sequuntur, S. Congregatio locuta est Cardinali Barbarigo: *quoties ex præscripto Rubricarum duplex Missa Conventualis celebranda sit ex mente Sacrosanti Concilii Tridentini utique personaliter interesse teneri, non obstante quacumque consuetudine etiam immemorabili.*

Illicitum esse ex præmissis scætet, partem Collegii, dum Missa Conventualis celebratur, discedere a Choro, et horas Canonicas alio loco recitare. Isto sane modo non est secundum Rubricas, et quædam accurata observantia in diversis officii Choralis partibus obeundis rogati sumus litteris Sac. Congregationis supra laudatis; neque tollerantia vel dispensatio suffragari potest

Chori Præfectus, cujus est Rubricis obsequi, non eas infringere: præter quod una pars Collegii omnes Canonicas horas non expleret, et altera Missæ Conventuali personaliter non interesset, contra placitum Sac. Concilii Tridentini in usum revocandum, non obstante quacumque consuetudine etiam immemorabili, ut ex nuper recitatis verbis S. Congregationis patet.

Sciunt demum Canonici teneri; tempore Quadragesimæ concionibus interesse: sic in Nicien. 18. Nov. 1628. declaravit S. Congregatio Concilii; *Canonicos legitime non impeditos tempore Quadragesimæ quotidianis concionibus interesse debere: ideo Episcopum decretum edere posse ut Canonicis nequaquam liceat prædicto tempore ab Ecclesia abesse, nisi de ipsius vel Vicarii licentia.*

Omnia hæc de Choralis disciplina hictorum S. Congregationis et in aliis Synodis vicorum Collegia non custodire: si enim ~~Domini servos a~~ opere torpentes damnat; Clericos, qui omnino vel singillatim

ab instituto desciscunt, multo acrius arguet
in die districtæ rationis.

TITULUS TERTIUS

De Regularibus.

Ne sæculi mores et consuetudo cum laicis virgines Deo sacras sensim sine sensu retraherent a cœlesti mentis proposito, per Synodales sanctiones Card. Archiepiscopi Ursini nonnulla statuta sunt, quæ ad Sanctimonialium disciplinam attinent; insuper earumdem statui œconomico in Diocesanis Synodis laudati Archiepiscopi satis superque consultum est. Festa *pompatica* et *sumptuosa* in Ecclesiis Monialium expresse inveniuntur reprobatæ; sed permissa dumtaxat sunt festa pia ac modesta *quæ religionem proderent, non speciem aliquam præseferrent inanem.* Occasione talium festorum speciales quæcumque invitationes sub pœna Ecclesiarum earum interdicti prohibitæ fuerunt.

Et quod respicit statum œconomicum; prædictis Sanctionibus meritissimus Archiepiscopus supra laudatus morem gerens sta-

tutis Sac. Concilii Tridentini, præscripsit et numerum Monialium Monasteriorum tunc exstantium, nempe S. Petri, et S. Victorini; atque dotem assignavit Monialium intra numerum, nec non supernumerariorum.

Quia Deus benedixit terram suam et multiplicavit in hac Diœcesi domos, qua filiæ specialiter dilectæ se virgines castas exhibeant Christo; et quia vicissitudinem passa sunt duo illa Monasteria, quorum unum in communi naufragio deperiit: oportet ut materia quamvis alias in Synodis definita iterum perpendatur, et bono regimini Religiosarum Domorum consulatur, iterum præfiniendo numerum Monialium, et dotem taxando in præsentem congruentem. Idcirco administratores Ven. Monasteriorum Sanctimonialium exhibeant statum materialem et formalem eorundem intra quatuor menses Reverendissimæ Curiaë Archiepiscopali. In Synodo habenda juxta morem antiquum hac eadem die futuro anno publicabitur, si Deus permiserit, novus Catalogus exprimens numerum Monialium, et dotem solvendam.

Eleemosyna dotalis Monialium supra numerum praefinitur in decreto generali S. Congregationis Episcoporum et Regularium quod nempe solvi debeat in quantitate duplicata. Item servantur decreta ejusdem S. C. in Portugallen. 6 Junii 1615, et in Brundusina 15 Januarii 1616, quibus declaratum est, depositum dotis debere esse effectivum, non autem fictitium, sive confessionatum.

TITULUS QUARTUS

De cultu et invocatione Sanctorum.

Quum inclytæ Virginis et Martyris Sanctæ Philumenæ nomen prospero eventu invocari, et ejus festum sacris solemnibus celebrari ceperit in hac Civitate et Diocesi, percrebescente fama prodigiorum, quorum monumenta pro munificentia et numero vere admiratione digna conspeximus, dum ad ejus sacrum Corpus venerandum, ut speciali praesidio fulciremur in ingruentibus malis, accessimus a mense Julii præ-

teriti anni ; statim deliberavimus animo , praelaudatae Virginis ac Martyris , pro viribus augere cultam ; maxime quia ipsius patrociniî beneficia una cum nostro Clero et populo experti sumus . Praecibus quippe Sanctae Philumenae a morbi contagione serpentis jam tum Mugnani , quum illic fuimus , tum in locis Dioecesis , quae deinde perlustravimus , tum in hac Civitate , quo reditum maturavimus , vix de morbi propagatione certiorati , et ubi inter munera Episcopalia assiduae commorabamur indiscriminatim cum omni genere personarum , liberatos Nos esse tribuimus . Clerus , pro quo preces effudimus ante Cineres ejusdem gloriosae Virginis ac Martyris , Ministeriî Sacerdotalis partes numeris omnibus absolvit sine valetudinis dispendio , quippe cum quatuor tantum Archipresbyteri in tota hac ampla Dioecesi et ii quidem habitualibus infirmitatibus multo ante detenti , decesserint vigente lethali morbo .

Vix ergo perlatum , a Sanctissimo Domino Nostro Papa Gregorio XVI. indultum esse officium Ecclesiasticum compluribus Dioecesibus in honorem Sanctae Philumenae ; statim preces nostras porreximus et facul-

tatem obtinuimus decreto S. Congregationis Rituum diei 27. Aprilis currentis anni, primam diem liberam post tertio idus Augusti semel fixe designandi, qua a Clero Beneventano Sæculari et Regulari Dioecetano Kalendario utente prælaudatæ gloriosæ Martyris officium recitari queat ac de eadem Sancta Missa de Communi primo loco celebrari valeat; dummodo Rubricæ seruentur. Ad talium effectum concessis facultatibus utentes, designamus diem decimam octavam mensis Augusti cujuslibet anni, et mandamus ut in Kalendario nostro Dioecetano servatis Rubricis subijciatur festum S. Philumenæ Virginis et Martyris, ea recurrente die. Exemplaria officiorum juxta illud per laudatam S. Congregationem adprobatum, typis edentur pro commoditate Cleri.

TITULUS QUINTUS

De libris improbatæ lectionis

Decreto S. Congregationis Indicis diei 13. Februarii currentis anni damnata sunt opera quæ sequuntur « Le livre du Peuple. Par F. Lamennais. decreto 13. Februarii 1838. — Histoire philosophique, politique, et Critique du Christianisme et des Eglises Chritiennes depuis Jêsus jusqu'au dix neuvieme Siêcle, par de Polter. decr. eod: — La Laostenia, ovvero dell'imminente pericolo della civiltà Europea, e dell'unico mezzo della sua salvezza, e rigenerazione. Opera di Giuseppe Collina. decr. eod. — De l'Amour selon les Lois primordiales, et selon les convenances des sociétés modernes; par M. de Senancour. Quatrieme edition, avec des changemens et des additions: decr. eod. — Compendio della Storia di Carlo Botta dal 1534. al 1789. dell'Avvocato Luigi Cometti: decr. eod. — Storia generale dell'Italia dagli antichissimi tempi fino ai dì nostri cou brevità espo-

« sta , e considerata da Giovanni Campi-
 « glia : dec. eod. — Specchio della sto-
 « ria moderna Europea in continuazione del
 « Quadro delle rivoluzioni dell'Europa del
 « Sig. Koch prima traduzione italiana di
 « Giovanni Tamassia : donec corrigatur.
 « dec. eod. — Considerazioni imparziali
 « sopra la legge del Celibato Ecclesiastico ;
 « e sul voto solenne di Castità proposte se-
 « gretamente ai Consiglieri e Legislatori de-
 « gli Stati Cattolici dal Professore C. A.
 « P. decr. S. Officii die 2. Maji 1838. —
 « Auctor Opuscoli. Una lezione Accade-
 « mica sulla pena di morte detta nella Uni-
 « versità di Pisa il 18. Marzo 1836. —
 « proib. decr. 4. Julii 1837. — Opus
 « laudabiliter reprobavit —

Nemini , ut in aliis Synodis declara-
 tum est , praedicta opera aut edere , aut
 legere , vel apud se retinere licet , sub poenis
 per Sacros Canones , Constitutionesque Apo-
 stolicas latis. Et si quis damnata opera in
 manus habuerit , debet ea Ordinariis loco-
 rum tradere sub poena citatis locis com-
 minata.

TITULUS SEXTUS

*De iis quae ad universas Constitutiones
pertinent.*

Omnibus ad quos spectat, pro ea parte, quae singulos tangit, praecipimus ut suam quisque obligationem agnoscat, praecipue Canonici, et alii de Nostro Capitulo, vel Collegiatarum Ecclesiarum, et Parochi et Archipresbyteri, et Beneficia obtinentes, omnesque etiam Clerici pro eo quod ad vitam et honestatem Clericorum pertinent, infra mensem, postquam impressa fuerit haec nostra Synodus, ejus exemplum penes se habere teneantur sub poena arbitrio nostro infligenda. Mandamus praeterea, ut in qualibet conferentia casuum conscientiae, et sacrorum Rituum habenda in singulis locis diocesis juxta Synodales Constitutiones, legatur et explicetur per Praefectum dictarum conferentiarum unus saltem titulus tam hujus, quam nostrarum praecedentium Synodorum.

FINIS